

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 37, 2018

Nummer 37, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:1841](#) 05-10-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:1845](#) 05-10-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:1062](#) 02-10-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:1032](#) 14-09-2018

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2591](#) 09-10-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2487](#) 09-10-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3502](#) 25-09-2018

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:3828](#) 28-09-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:11772](#) 28-09-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:9190](#) 27-09-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4160](#) 27-09-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:7757](#) 21-09-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:11936](#) 21-09-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:7828](#) 19-09-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:8091](#) 31-08-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:6825](#) 18-04-2018

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2018:83](#) 02-10-2018

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2018:591](#) 22-06-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 23-08-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 18-09-2018

Corallo v. Nederland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid advocaat voor beroepsfout. Hof oordeelt dat rechtbank terecht aan de hand van de leer van de kansschade heeft onderzocht of appellant aanspraak kon maken op schadevergoeding.

Appellant is in 2011 (onherkenbaar) verschenen in het SBS-programma 'Undercover in Nederland' als anonieme spermadonor die zich in het verleden via het internet heeft aangeboden aan wensmoeders. Appellant is zonder zijn weten gefilmd. Volgens appellant heeft SBS hem op onrechtmatige wijze in verband gebracht met de malafide praktijken van sommige internetdonoren. SBS verwijt hem dat hij wensmoeders niet vooraf op de hoogte stelde dat bij hem de diagnose 'Asperger' is gesteld. Appellant vorderde een aantal verklaringen voor recht inhoudend dat SBS onrechtmatig heeft gehandeld. Verder vorderde hij rectificatie, diverse verboden tot verdere verspreiding van de uitzending, afgifte van het beeldmateriaal en een veroordeling van SBS c.s. tot betaling van de door hem geleden schade op te maken bij staat, met een voorschot van € 10.000. De rechtbank heeft de vorderingen afgewezen. Appellant heeft hoger beroep ingesteld, maar als gevolg van een fout van zijn advocaat (een medewerker van geïntimeerde) heeft het Hof Amsterdam bij arrest van 6 mei 2014 SBS c.s. ontslagen van instantie. In het bestreden vonnis heeft de rechtbank overwogen dat de beroepsfout van geïntimeerde vaststaat, maar dat het in een geval als dit onzeker is in hoeverre de fout schade heeft veroorzaakt omdat niet kan worden vastgesteld of, in de hypothetische situatie dat de beroepsfout achterwege was gebleven, de kans op succes zich in werkelijkheid ook zou hebben gerealiseerd. De rechtbank heeft toepassing gegeven aan de door de Hoge Raad voor dit soort situaties ontwikkelde kansschadeleer. Deze houdt in dat de rechter moet beoordelen hoe de appèlrechter, indien deze wel had kunnen oordelen over het hoger beroep, had behoren te beslissen en dat de rechter de schade had moeten inschatten aan de hand van de goede en kwade kansen die de cliënt in hoger beroep zou hebben gehad. Met de rechtbank acht het hof de kans dat het Amsterdamse hof op basis van de grieven van appellant zou zijn gekomen tot een andere afweging van het belang van appellant enerzijds (recht op bescherming persoonlijke levenssfeer) en het belang van SBS anderzijds (recht op vrijheid van meningsuiting), zeer klein en nagenoeg verwaarloosbaar. Geïntimeerde heeft weliswaar een beroepsfout gemaakt, maar de kans op succes in de hogerberoepprocedure bij het Hof Amsterdam zou zeer klein zijn geweest. Geïntimeerde is daarom niet aansprakelijk

voor de geleden en nog te lijden schade.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 09-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2487

Zaaknummer: 200.224.667/01

Rechters: C.A. Joustra, D. Wachter en D.G. Kiersch

Advocaten: P.W.J.C. van Peer en E. Wilke

Wetsartikelen: 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Klimaatzaak Urgenda. Onrechtmatige daad. Schending zorgplicht ex artikel 2 en 8 EVRM. Staat moet broeikasgassen nu verder terugdringen. Vonnis bekrachtigd.

De procedure in hoger beroep in deze klimaatzaak gaat over de vordering van Urgenda strekkende tot een bevel aan de Staat om de uitstoot van broeikasgassen per eind 2020 verder te (doen) beperken dan de Staat op grond van zijn eigen beleid voor ogen staat. Urgenda vindt dat de reductie-inspanning althans tot eind 2020 niet ver genoeg gaat en heeft in eerste aanleg onder meer gevorderd om de Staat te bevelen de Nederlandse emissies van broeikasgassen zodanig te (doen) beperken dat het gezamenlijke volume van die emissies per ultimo 2020 met 40%, althans minimaal 25%, zal zijn verminderd ten opzichte van het jaar 1990. De rechtbank heeft (kort gezegd) een reductie ten opzichte van het niveau van 1990 van ten minste 25% per eind 2020 bevolen en de vorderingen van Urgenda voor het overige afgewezen. De Staat is het niet met het vonnis eens en is tijdig in hoger beroep gekomen. De Staat beoogt met zijn 29 grieven in het principaal appèl het geschil in volle omvang aan het hof voor te leggen.

Urgenda heeft haar stelling dat de Staat jegens haar onrechtmatig handelt gebaseerd op artikel 6:162 BW en artikel 2 en 8 EVRM. Het hof overweegt als volgt. De Staat heeft op grond van artikel 2 EVRM de positieve verplichting om het leven van burgers binnen zijn jurisdictie te beschermen, terwijl artikel 8 EVRM de verplichting schept om het recht op woning en privéleven te beschermen. Deze verplichting geldt voor alle activiteiten, publieke en niet-publieke, die de aldus beschermde rechten in gevaar kunnen brengen en geldt zeker als sprake is van industriële activiteiten die naar hun aard gevaarlijk zijn. Wanneer de overheid weet dat er sprake is van een reëel en onmiddellijk dreigend gevaar, moet de Staat preventieve maatregelen nemen om de aantasting zo veel mogelijk te voorkomen. Gelet op feiten en omstandigheden rondom de opwarming van de aarde en de uitstoot van broeikasgassen, moet naar het oordeel van het hof worden gesproken van een reële dreiging van een gevaarlijke klimaatverandering, waardoor er een ernstig risico bestaat dat de huidige generatie ingezetenen zal worden geconfronteerd met verlies van leven en/of verstoring van het gezinsleven. Uit artikel 2 en 8 EVRM volgt een verplichting voor de Staat om tegen deze reële

dreiging bescherming te bieden. Een reductieverplichting van ten minste 25% per eind 2020, zoals de rechtbank heeft bevolen, is ook naar het oordeel van het hof in lijn met de zorgplicht van de Staat.

Overigens onderkent het hof dat maatregelen ter vermindering van de CO₂-uitstoot, zeker in onze geïndustrialiseerde samenleving, ingrijpend zijn en (financiële) offers vragen, maar daar staat tegenover dat veel op het spel staat: het risico op een onomkeerbare aantasting van de wereldwijde ecosystemen en bewoonbaarheid van onze planeet. De Staat betoogt dat juist daarom niet moet worden getornd aan het stelsel van machtscheiding, omdat niet de rechter, maar de democratisch gelegitimeerde overheid de aangewezen instantie is om de hiermee samenhangende beleidskeuzes te maken. Dit standpunt wordt in deze zaak verworpen, reeds omdat er sprake is van schending van mensenrechten door de Staat waardoor maatregelen zijn geboden, terwijl het reductiebevel aan de Staat voldoende ruimte geeft om in te vullen op welke wijze hij uitvoering geeft aan dit bevel.

Op grond van het bovenstaande is het hof van oordeel dat de Staat zijn op artikel 2 en 8 EVRM gebaseerde zorgplicht schendt door niet per eind 2020 ten minste 25% te willen reduceren en dat de Staat ten minste 25% dient te reduceren per eind 2020. De Staat wordt in hoger beroep in het ongelijk gesteld.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 09-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2591

Zaaknummer: nr. 200.178.245/01

Wetsartikelen: 6:162 BW, 2 EVRM en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Transitievergoeding bij ontslag wegens ziekte kort voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd; artikel 7:673 lid 1 BW. Vraag of volledige vergoeding naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is; artikel 6:2 lid 2 BW en artikel 6:248 lid 2 BW. Dwingende wetsbepaling, belangenafweging door de wetgever.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-10-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:1845

Zaaknummer: 17/04833

Rechters: E.J. Numann, C.E. du Perron, M.J. Kroeze, C.H. Sieburgh en H.M. Wattendorff

Advocaten: N.T. Dempsey en S.F. Sagel

Wetsartikelen: 7:673 lid 1 BW, 6:2 lid 2 BW en 6:248 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Er was een ruzie in een uitgaansgelegenheid, waarbij benadeelde zwaar lichamelijk letsel heeft opgelopen door mishandeling. Advocaat-generaal bespreekt de middelen over noodweer en motiveert dat de vordering van de benadeelde partij toegewezen moet worden en dat het verweer dat aangever eigen schuld had, moet worden verworpen.

Aangever is tijdens het uitgaan slachtoffer geworden van zware mishandeling. Hij heeft letsel aan zijn tanden opgelopen, waaronder een gebroken voortand. Hij heeft een bedrag van € 1.450 voor geleden immateriële schade gevorderd. De vordering is van de zijde van verdachte weersproken. Aangevoerd is dat eigen schuld dient te leiden tot matiging. De advocaat-generaal concludeert als volgt. Gezien de omstandigheden waaronder het feit is begaan, mede gelet op de leeftijd van de benadeelde partij en de gevolgen, acht het hof – met de advocaat-generaal – toewijzing tot het bedrag van € 1.000 redelijk. Klaarblijkelijk en niet onbegrijpelijk heeft het hof het door de raadsman gedane, niet nader gefundeerde, beroep op eigen schuld van de aangever met betrekking tot de door de benadeelde partij ingestelde vordering aldus opgevat dat de verdediging zich op het standpunt stelt dat het ontstaan van de schade geheel of ten dele aan de aangever zelf te wijten is geweest, omdat de aangever de verdachte een kopstoot heeft gegeven. Aldus opgevat, vindt het beroep op eigen schuld zijn weerlegging in het door het hof in de verwerping van het beroep op noodweer gegeven oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat op het moment dat de verdachte de bewezenverklaarde slag toebracht (nog) sprake was van een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding van de zijde van de aangever waartegen de verdachte zich moest verdedigen, terwijl ook indien wordt uitgegaan van een kopstoot in de voorfase, het handelen van de verdachte niet geboden was. De conclusie strekt tot verwerping van het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-10-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:1062

Zaaknummer: 17/01409

Rechters: D.J.M.W. Paridaens

Wetsartikelen: 300 Sr en 81 RO

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verschillende veroordelingen voor mensenhandel ten aanzien van slachtoffers die in de prostitutie werkten. De rechtbank is van oordeel dat uit het onderzoek ter terechtzitting is komen vast te staan dat slachtoffer 1 en slachtoffer 2 schade hebben geleden als rechtstreeks gevolg van de ten aanzien van verschillende verdachten bewezenverklarde feiten. Het is een feit van algemene bekendheid dat de inbreuk op de fysieke integriteit die samenhangt met de seksuele handelingen en het gevoel van onmacht om zichzelf uit de situatie te onttrekken bij de slachtoffers psychische schade veroorzaken. De rechtbank is van oordeel dat voor iedere maand dat de benadeelde partijen zijn uitgebuit, een bedrag van € 1.000 aan immateriële schade naar billijkheid toewijsbaar is.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 28-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:11772

Zaaknummer: 09/827503-16

Rechters: D.A.C. Koster, C.I.H. Kerstens-Fockens en E.A. Lensink

Advocaten: A.H.J. Strak, Y. Polko, M.N. Guntenaar, G.A.S. Maduro, V.A. Vitanov en B.J. Tieman

Wetsartikelen: 273f Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Belangen van slachtoffer van verkeersongeval worden vertegenwoordigd door Elfi Letselschade B.V., welke buitengerechtelijke kosten heeft gedeclareerd bij Allianz. Verzoeker verzoekt de rechtbank Allianz te veroordelen om over te gaan tot betaling van de tot op heden gedeclareerde en onbetaald gebleven buitengerechtelijke kosten ter hoogte van € 8.599,40 en veroordeling van Allianz in de kosten van deze deelgeschilprocedure van € 4.219,75. De buitengerechtelijke kosten worden deels afgewezen nu deze onvoldoende zijn onderbouwd en daarnaast niet voldoen aan de dubbele redelijkheidstoets. Allianz dient € 4.000 te betalen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:7828

Zaaknummer: 7001094 VZ VERZ 18-14034

Rechters: R.J. van Boven

Advocaten: O. Emre en N.P. Jonker

Wetsartikelen: 1019w RV

RECHTSPRAAK

Corallo v. Nederland

Corallo v. Nederland. EHRM oordeelt dat de detentie van de Siciliaanse casinobaas Francesco Corallo op Sint-Maarten inhumaan was en dat de Nederlandse Staat € 5.000 schadevergoeding dient te betalen.

Francesco Corallo wordt door Nederland gezien als maffiabaas op Sint-Maarten. Hij heeft daar een groot casino-imperium en lag aan de basis van de machtsovername door oud-premier Schotte op Curaçao. Toen Schotte probeerde om Corallo een belangrijke functie te geven bij de Centrale Bank, greep Nederland in. Justitie in Italië was ook op zoek naar Corallo vanwege belastingontduiking, witwassen en lidmaatschap van een criminele organisatie. In december 2016 werd gevraagd om zijn uitlevering en zat Corallo 114 dagen opgesloten in de cellen van het politiebureau in Philipsburg. Zijn cel van zestien vierkante meter moest hij delen met vijf of soms meer gevangenen. Daarin zat ook een lekkend toilet, zonder afscheiding. Sommige gevangenen moesten op de vloer slapen, in de cellen was geen daglicht of ventilatie. Corallo werd één uur per dag gelucht. Corallo vordert € 10.000 immateriële schadevergoeding.

Corallo heeft aangevoerd dat zijn detentie in strijd is met artikel 3 EVRM, het verbod op foltering. Het EHRM oordeelt hierover dat is gebleken dat Corallo onder slechte omstandigheden gedetineerd is geweest. Met verwijzing naar relevante jurisprudentie over detentieomstandigheden, overweegt het EHRM dat serieus gebrek aan ruimte in de cel een zwaarwegende factor is bij het bepalen of er een schending is van artikel 3 EVRM, al dan niet samengenomen met andere factoren. Gezien de omstandigheid dat Corallo 114 dagen heeft doorgebracht in een cel waar een gedetineerde normaal gesproken niet langer dan drie dagen zou mogen doorbrengen, is het EHRM van oordeel dat er in strijd is gehandeld met artikel 3 EVRM en kent het een schadevergoeding van € 5.000 toe.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 18-09-2018

Zaaknummer: 29593/17

RECHTSPRAAK

Ongevallenverzekering. Geen aanvullende uitkering. Het vastgestelde percentage functieverlies is verdedigbaar.

Ongevallenverzekering. Consument is een verkeersongeval overkomen waar hij lichamelijke klachten aan heeft overgehouden. De bestuurder van een ander voertuig heeft hem van achteren aangereden. Consument vordert een aanvullende uitkering van zijn ongevallenverzekeraar. De verzekeraar is van mening dat de verzekering(en) geen dekking bieden en heeft coulancehalve een uitkering verricht op basis van 3% functieverlies. Consument vordert een herkeuring door een neutrale arts en/of een herbeoordeling van het percentage functieverlies. De Commissie heeft geoordeeld dat het vastgestelde percentage alleszins verdedigbaar is en heeft de vordering afgewezen. De verzekeraar heeft een neurologische expertise laten verrichten en het percentage is vastgesteld aan de hand van de AMA-Guides. Het ontbreekt aan aanknopingspunten voor de veronderstelling dat de verzekeraar geen juist standpunt heeft ingenomen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 23-08-2018

Zaaknummer: GC 2018-533

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het met geweld en met bedreiging met een vuurwapen en schroevendraaier seksueel binnendringen van het lichaam van een jogger die de veroordeelde naar een afgelegen plek heeft meegesleept. Toewijzing van Afl. 5.000 aan immateriële schade.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 22-06-2018

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2018:591

Zaaknummer: 216, 275, 276 en 277 van 2018

Rechters: E.M.D. Angela

Advocaten: J.F.M. Zara, D.G. Illes en S.M. Paesch

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

De Hoge Raad bespreekt de rechtsgevolgen van schending van de precontractuele mededelingsplicht door de verzekeringnemer, en in het bijzonder de vraag naar welke maatstaf moet worden beoordeeld of de verzekeraar ook bij kennis van de ware stand van zaken de verzekering zou hebben gesloten.

Eiser was werkzaam als zelfstandig elektromonteur en heeft in 2007 een arbeidsongeschiktheidsverzekering gesloten met Delta Lloyd. Op het polisblad was wegens eerdere gezondheidsklachten een beperkende clausule opgenomen voor de rechterknie. Nadat eiser door zeer ernstige hoofdpijn en zeer ernstige pijn achter de schouderbladen 100% arbeidsongeschikt was verklaard, heeft Delta Lloyd uitgekeerd onder de verzekering. Een jaar later heeft Delta Lloyd de verzekering opgezegd wegens verzwijging. Delta Lloyd deelde mee dat bij de juiste wetenschap eiser niet was geaccepteerd, omdat 'er sprake is van aandoeningen die een verhoogd arbeidsongeschiktheidsrisico met zich meebrengen en bij een zwaar lichamelijk beroep niet door middel van een uitsluiting of verhoging kunnen worden gecompenseerd'. Eiser vordert nakoming van de verzekeringsovereenkomst door Delta Lloyd. In eerste aanleg en in hoger beroep is zijn vordering afgewezen.

Onderdeel 1 van het middel betoogt dat het hof is uitgegaan van een onjuiste rechtsopvatting door het handelen van Delta Lloyd niet uitsluitend te toetsen aan de maatstaf van de 'redelijk handelend verzekeraar'. De Hoge Raad overweegt als volgt. Hoewel volgens de tekst van artikel 7:930 lid 4 BW beslissend is of 'de verzekeraar' de verzekering bij kennis van de ware stand van zaken niet zou hebben gesloten, is de strekking van de parlementaire geschiedenis dat de wetgever met deze bepaling geen ander resultaat heeft willen bereiken dan volgt uit het arrest *Hotel Wilhelmina*. Hierin overwoog de Hoge Raad dat het beroep van de verzekeringsmaatschappij op verzwijging slechts kan slagen, indien zij als redelijk handelend verzekeraarster, ware zij bekend geweest met de verkeerdheid van de opgave, de overeenkomst niet of niet onder dezelfde voorwaarden zou hebben aangegaan. Wel is een uitzondering gemaakt voor het geval dat de verzekeringnemer bekend was of behoorde te zijn met het afwijkende acceptatiebeleid van de betrokken verzekeraar.

Voor de toepassing van artikel 7:930 lid 4 BW betekent een en ander het volgende. Een beroep van de verzekeraar op artikel 7:930 lid 4 BW zal in beginsel alleen kunnen slagen indien de verzekeraar aantoont dat een redelijk handelend verzekeraar bij bekendheid met de ware stand van zaken de verzekering niet zou hebben gesloten. De verzekeraar die een acceptatiebeleid voert dat afwijkt van dat van een redelijk handelend verzekeraar, kan zich daarop alleen ten nadele van de verzekeringnemer beroepen als hij aantoont dat de verzekeringnemer bij het aangaan van de verzekering wist of behoorde te begrijpen welk acceptatiebeleid de verzekeraar hanteerde. Dat een verzekeringnemer die zijn mededelingsplicht niet nakomt daarvan gevolgen ondervindt die een redelijk handelend verzekeraar daaraan niet zou verbinden, is alleen dan aanvaardbaar, als de verzekeringnemer wist of behoorde te begrijpen welk acceptatiebeleid de verzekeraar hanteerde. Dan kon hij immers de relevantie van de niet-meegedeelde feiten of omstandigheden binnen dat acceptatiebeleid overzien. In een dergelijk geval geldt, naast de eis dat de verzekeringnemer op de hoogte was, of moest zijn, van het acceptatiebeleid, niet ook de eis dat de verzekeringnemer bij het aangaan van de verzekering, wist dat het acceptatiebeleid van zijn verzekeraar afweek van dat van een redelijk handelend verzekeraar. De noodzaak die wetenschap te verlangen, volgt niet uit de genoemde bepalingen. De verzekeringnemer wordt ook afdoende beschermd zonder dat die wetenschap wordt verlangd. Het hof heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door bij de beoordeling van het beroep van Delta Lloyd op verzwijging het individuele acceptatiebeleid van Delta Lloyd tot uitgangspunt te nemen en dat, naar het kennelijk heeft gedaan, op redelijkheid te beoordelen, en niet als maatstaf aan te leggen wat een redelijk handelend verzekeraar bij kennis van de ware stand van zaken zou hebben gedaan. De Hoge Raad vernietigt het arrest van het gerechtshof.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-10-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:1841

Zaaknummer: 17/02954

Rechters: E.J. Numann, C.E. du Perron, M.J. Kroeze, C.H. Sieburgh en H.M. Wattendorff

Advocaten: M.J. van Basten Batenburg en B.T.M. van der Wiel

Wetsartikelen: 7:928 BW, 7:929 lid 1 BW en 7:930 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het seksueel binnendringen van het lichaam van slachtoffer. Veroordeelde heeft gebruik gemaakt van zijn hoedanigheid als behandelaar waardoor hij aangeefster in een afhankelijkheidsrelatie heeft gebracht en psychisch overwicht op haar had. Toewijzing van € 5.000 ter vergoeding van immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 28-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:3828

Zaaknummer: 18/730082-17

Rechters: N.A. Vlietstra, G.C. Koelman en K. Bunk

Advocaten: T. van der Goot

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting, aanranding, afdreiging, belaging en mishandeling. Gelet is op de duur en de wijze waarop verdachte slachtoffer 1 heeft afgedreigd, haar stelselmatig heeft aangerand, gedwongen en vrees heeft aangejaagd door haar onder andere seksfoto's en -filmpjes van zichzelf te laten maken en naar hem te sturen en haar meermalen te verkrachten. Verdachte heeft hiermee een zeer grove inbreuk gemaakt op de persoonlijke, fysieke en psychische integriteit van een kwetsbare vrouw. De rechtbank wijst het gevorderde bedrag van € 7.000 toe.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4160

Zaaknummer: 05/740618-17

Rechters: P.J.C. Cremers, Y. Cenik en H.F.R. van Heemstra

Advocaten: L.C. Faber

Wetsartikelen: 242 Sr, 246 Sr, 285b Sr, 300 Sr, 304 Sr en 318 Sr

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Aansprakelijkheid werkgever ex artikel 7:658 BW afgewezen. Het lesrooster voor de docent stemde weliswaar niet helemaal overeen met het advies van de arboarts, maar dit advies is door de werkgever deels opgevolgd en voor zover dat niet kon, was het aan werknemer kenbaar gemaakt. Werknemer heeft slechts gedurende enkele weken gewerkt op tijdstippen dat dat voor hem niet wenselijk was. Het causaal verband met de psychische klachten die werknemers vervolgens kreeg, is niet komen vast te staan.

Eiser was docent Frans en gaf les bij een college. Door vroegere gezondheidsklachten en een aangeboren hartafwijking waarvoor eiser een pacemaker heeft, is hij gevoelig voor stress. De bedrijfsarts heeft aan het college geadviseerd om eiser een vast lokaal te geven en hem bij voorkeur niet na het vijfde uur in te roosteren. Eiser werd toch een aantal dagen per week ook na het vijfde uur ingeroosterd. Na een aantal werkhervattingen en ziekmeldingen heeft eiser zich eind 2008 ziek gemeld en heeft daarna niet meer gewerkt. Eiser vordert een verklaring voor recht dat werkgever tegenover hem toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar uit de arbeidsovereenkomst voortvloeiende verplichtingen en dat eiser daardoor schade lijdt en heeft geleden en werkgever te veroordelen om de door eiser geleden en nog te lijden schade, materieel en immaterieel te vergoeden.

Eiser heeft voor zijn aanstelling aan het college geen en na zijn aanstelling amper informatie verstrekt over zijn persoonlijke situatie, en aan de bedrijfsarts op 1 juli 2008 beperkte informatie. Dat heeft geleid tot een advies van de bedrijfsarts dat door werkgever niet geheel is opgevolgd, maar wel grotendeels, voor zover het binnen de mogelijkheden van werkgever lag – hetgeen ook aan eiser kenbaar werd gemaakt middels een e-mail. Eiser heeft niet weersproken dat hij in de periode tussen de start van zijn werkzaamheden en zijn uitval eind september 2008, slechts acht middaguren heeft lesgegeven die buiten het advies van de bedrijfsarts vallen. Eiser heeft onvoldoende onderbouwd dat die acht middaguren tot zijn uitval eind september 2008 hebben geleid. Het lijkt erop dat niet zozeer het rooster van eiser een te zware belasting opleverde, maar de algehele belasting van de voltijds baan die zich als

gevolg van de wens van eiser om zowel aan de onderbouw als de bovenbouw les te geven, afspeelde op twee locaties.

Het hof schaart zich daarmee achter het oordeel van de kantonrechter, dat het causaal verband tussen enerzijds het werk en de werkomstandigheden en anderzijds de uitval van eiser eind september 2008 niet dan wel onvoldoende is komen vast te staan, en tevens dat werkgever voldoende aan haar zorgplicht heeft voldaan.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3502

Zaaknummer: 200.240.788/01

Rechters: G.C. Boot, F.J. Verbeek en A.C.M. Kuypers

Advocaten: R.H. Bossen en B.M. Paijmans

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door een vrouw met een mes in haar hals te snijden en te steken. Veroordeelde heeft het lichaam achtergelaten in de slaapkamer van de 11-jarige dochter van het slachtoffer. De kinderen van het slachtoffer hebben haar lichaam gevonden. Toewijzing van € 15.000 aan immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 31-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:8091

Zaaknummer: 10/740022-18

Rechters: J. van der Groen, L. Feraaune en D. Visser

Advocaten: B.P.J. Heinrich

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Vervolg op PS 2018-0498. Rechtbank verklaart de Staat aansprakelijk op grond van onrechtmatige rapportage door Raad voor de Kinderbescherming. De Staat dient een bedrag van € 818 te betalen aan eiseres voor consultkosten, reiskosten en portokosten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 18-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:6825

Zaaknummer: C-09-529421-HA ZA 17-324

Rechters: D.R. Glass, M.J. Alt-van Endt en W.A. van Osch

Advocaten: J.J. Sneller en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 6:95 e.v. BW

RECHTSPRAAK

Ziektekostenverzekeraar beroept zich op uitsluitingsclausule wegens pre-existente gezondheidsklachten. Tevens weigert verzekeraar dekking voor ziekenhuisopname buiten Sint Maarten. Voorshands geen bewijs overgelegd dat de uitsluiting voor pre-existente klachten werd bedongen. De bewoordingen van de polis laten niet de conclusie toe dat dekking voor behandeling buiten Sint Maarten niet is meeverzekerd.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 02-10-2018

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2018:83

Zaaknummer: SXM201801056 / KG00229/2018

Rechters: P.A.H. Lemaire

Advocaten: P. Bruns en C. van Hees

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werkgever zegt arbeidsovereenkomst met werknemer – die tijdens de uitvoering van zijn werkzaamheden een ongeval overkomt met letsel aan de middelvinger tot gevolg – op de laatste dag van de proeftijd op. Werknemer heeft onder meer aangevoerd dat er sprake is van een verboden opzegging wegens chronische ziekte dan wel handicap, nu duidelijk is geworden dat werknemer blijvende klachten zal overhouden aan het bedrijfsongeval. Naar het oordeel van de kantonrechter is werkgever erin geslaagd te bewijzen dat van een verboden onderscheid géén sprake is: vaststaat dat hij na herstel van werknemer bereid is om hem weer in dienst te nemen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:9190

Zaaknummer: 7119132 AZ VERZ 18-81

Rechters: P. Hoekstra

Advocaten: D.M.H. Rademakers en M.H.M. Murrer

Wetsartikelen: 4 sub b WGBH/CZ

RECHTSPRAAK

Eiser is mishandeld door gedaagde, die daarvoor strafrechtelijk is veroordeeld. Eiser vordert in deze procedure een vergoeding voor misgelopen inkomsten, huishoudelijke hulp en € 1.500 smartengeld omdat eiser door zijn letsel beperkt is in zijn mogelijkheden van vrijetijdsbesteding, hij depressief is geraakt en angstig is geworden om over straat te lopen. De kantonrechter wijst de vorderingen af omdat het causaal verband tussen de mishandeling en de materiële en immateriële schade niet is gebleken en eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij lichamelijk letsel heeft opgelopen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:7757

Zaaknummer: 6447463 CV EXPL 17-38484

Rechters: T.M.J. Smits

Advocaten: M. Shaaban en M.A. van Beek

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Eiser is op 9-jarige leeftijd tijdens gitaarlessen ernstig seksueel misbruikt door [X], waarvan [X] video-opnamen heeft gemaakt. Eiser verzet zich tegen de splitsing door het Openbaar Ministerie voor wat betreft de vervolging van enerzijds de zogenoemde ‘hands-on-delicten’ (het misbruik van eiser) en anderzijds de ‘hands-off-delicten’ (waaronder wordt verstaan zowel het vervaardigen, als het verspreiden, als het bezit van kinderporno). Voor de hands-off-delicten zal [X] worden vervolgd in België. Eiser vordert € 10.000 immateriële schadevergoeding nu hij twee strafzaken zal moeten bijwonen en het onderhavige kort geding aanhangig heeft moeten maken. De rechtbank wijst de vordering af, omdat de Staat niet onrechtmatig heeft gehandeld jegens eiser.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 21-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:11936

Zaaknummer: C-09-559928-KG ZA 18-956(2)

Rechters: M.E. Groeneveld-Stubbe

Advocaten: R.A. Korver en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 167 Sv, 552t (oud) Sv en 12 Sv

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Advocaat-generaal bespreekt of de inkennisstelling van disfunctioneren in het kader van artikel 7:669 lid 3 onder d BW schriftelijk dient te geschieden en wat een verstoorde arbeidsverhouding is in de zin van artikel 7:669 lid 3 onder g BW. Uitleg van een afspraak over een billijke vergoeding in geval van vroegtijdige beëindiging.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:1032

Zaaknummer: 18/00118

Rechters: Hartlief

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 onder d BW en 7:669 lid 3 onder g BW